

ที่ นร ๐๖๐๑/๙๔๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ทำข้างวังหน้า กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๖ ตุลาคม ๒๕๓๒

เรื่อง ขอคำวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมาย

เรียน ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน

อ้างถึง หนังสือธนาคารออมสิน ที่ นน. ๙๔/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๓๒

ตามหนังสือธนาคารออมสินที่อ้างถึง ขอหารือปัญหาข้อกฎหมาย โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

(๑) นาย ก. ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดทางวินัยในรอบปี ๒๕๓๑ ซึ่งอยู่ในระหว่างที่ระเบียบการธนาคารออมสิน ฉบับที่ ๑๔๙ มีผลใช้บังคับ ผลการสอบสวนปรากฏว่านาย ก. ได้กระทำความผิดจริงแต่ไม่ถูกลงโทษ โดยธนาคารฯ เพียงแต่มีหนังสือตักเตือนลงวันที่ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่ระเบียบการธนาคารออมสิน ฉบับที่ ๒๔๒ มีผลใช้บังคับ

(๒) ตามระเบียบการฯ ฉบับที่ ๑๔๙ ธนาคารฯ ได้ถือปฏิบัติว่า หากในรอบปีใดพนักงานถูกสอบสวนทางวินัย ถ้าผลการสอบสวนปรากฏว่ามีความผิด ไม่ว่าพนักงานผู้นั้นจะถูกลงโทษทางวินัยหรือไม่ ธนาคารฯ ก็งดจ่ายเงินโบนัสของรอบปีนั้น แต่ต่อมาเมื่อธนาคารฯ ได้ประกาศใช้ระเบียบการฯ ฉบับที่ ๒๔๒ ธนาคารฯ ได้เปลี่ยนแปลงหลักการใหม่เป็นว่าแม้ผลการสอบสวนปรากฏว่ามีความผิด แต่ถ้าไม่ถูกลงโทษทางวินัย พนักงานผู้นั้นก็มีสิทธิได้รับโบนัส

ธนาคารฯ จึงมีปัญหาว่า นาย ก. จะมีสิทธิได้รับเงินโบนัสในรอบปี ๒๕๓๑ คือโบนัสของรอบปีที่ถูกกล่าวหาหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่าโดยที่ระเบียบการธนาคารออมสิน ฉบับที่ ๒๔๒ ได้ยกเลิกความในข้อ ๓ ของระเบียบการธนาคารออมสิน ฉบับที่ ๑๔๙ ตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๒ และให้ใช้ความใหม่แทนว่า

“ข้อ ๓. ธนาคารออมสินจะจ่ายเงินโบนัสประจำปีแก่พนักงานธนาคารออมสิน และลูกจ้างในกรณีดังต่อไปนี้

๓.๒ ผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัย หรือในกรณีที่ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในรอบปีใด และเรื่องอยู่ในระหว่างการสอบสวน ให้ระงับการจ่ายเงินโบนัสในรอบปีนั้นไว้ก่อน เมื่อผลของการสอบสวนปรากฏว่า ผู้นั้นถูกลงโทษทางวินัย ให้งดจ่ายเงินโบนัสที่ระงับไว้”

เมื่อการแจ้งหนังสือตักเตือนได้กระทำในวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๒ จึงถือได้ว่าผลการสอบสวนทางวินัยเป็นที่ยุติตั้งแต่วันที่ ๒ มกราคม ๒๕๓๒ และต้องนำระเบียบการฯ ฉบับที่ ๒๔๒ มาใช้บังคับ เพราะข้อ ๓ ของระเบียบการฯ ฉบับที่ ๑๔๙ ได้ถูกยกเลิกไปแล้วโดยในการใช้ข้อบังคับตามระเบียบการฯ ฉบับที่ ๒๔๒ มิได้มีบทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเรื่องการสอบสวนวินัยที่อยู่ในระหว่างดำเนินการแต่อย่างใด

ฉะนั้น ธนาคารอมสินจึงมีภาระที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการธนาคารอมสินได้กำหนดขึ้นเอง การตีความหรือการแก้ไขให้ชัดเจนในภายหลังอาจก่อให้เกิดการโต้แย้งได้ จึงเห็นว่า ธนาคารอมสินต้องจ่ายเงินโบนัสให้แก่ นาย ก. ตามนัยข้อ ๓.๒ ดังกล่าว

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานเลขาธิการกรม

โทร. ๒๒๒๐๒๐๖-๙